

Henryk Janocha, Janusz Oster-Zagórski

Łubów - Kolonia, pow. Szczecinek

Informator Archeologiczny : badania 1, 110-111

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

osadnicze kultury łużyckiej, z jamami prawdopodobnie śmietniskowymi i część jamy wczesnośredniowiecznej, przecinającej warstwy łużyckie. Stwierdzono też ślady osadnictwa neolitycznego /kultura pucharów lejkowatych/.

Inwentarz zabytkowy osady, stanowią wyłącznie ceramika i kości zwierzęce.

ŁUBÓW - KOLONIA,
pow. Szczecinek

Oddział Archeologiczny Muzeum
Pomorza Środkowego w Koszalinie

Badania prowadzili mgr Henryk Janocha i mgr Janusz Oster-Zagórski, finansował WKZ w Koszalinie.

Stanowisko /cmentarzysko/ nr 1 i 2 badane powierzchniowo w ub. roku położone jest na niewysokim pagórku morenowym, częściowo na polu uprawnym, a częściowo na terenie pokrytym młodym lasem sosnowym. Usytuowane jest w widłach dróg prowadzących z Czaplinka i Rakowa do Łubowa i odległe jest od początku wsi o 2100 m w kierunku północno-zachodnim.

W ciągu dwóch tygodni przebadano znaczną część terenu lesistego, na którym odkryto skrzynię kamienną z obwarowaniem grobu Nr 1 /odsłoniętego w 1966 r./ oraz odkryto dwa dalsze groby skrzynkowe z obwarowaniem kamiennym i dwa skupiska kamieni, być może po zniszczonych już grobach. W grobie odsłoniętym w 1966 r. znajdowały się trzy popielnice, a w roku bieżącym grób Nr 2 zawierał cztery popielnice, a grób Nr 3 tylko jedną popielnicę. Poza wypełnionymi popielnicami innych zabytków nie odkryto.

Wszystkie trzy odkryte groby stanowiły typ grobów skrzynkowych z obwarowaniem kamiennym /rodzinne i jednostkowe/ Ten rodzaj gro-

bów, jest typową na Pomorzu formą pochówku kultury pomorskiej młodszej fazy okresu halsztackiego. Popielnice z baniastym brzuścem i stożkową wyraźnie oddzieloną szyjką, niekiedy zaopatrzone w dwa małe ucha oraz przykryte płaskimi pokrywami z cylindryczną zakładką pozwalają datować powyższe cmentarzysko na Hallstatt D tj. lata 550 - 400 p.n.e.

W odległości około 150 metrów od stanowiska 1 w kierunku zachodnim na niewysokim grobie morenowym odkryto stanowisko nr 2. Prace badawcze na tym stanowisku były niezwykle utrudnione ponieważ cały teren porośnięty jest starym lasem sosnowym. Dlatego wykopy zostały założone tylko na wolnych przestrzeniach pomiędzy drzewami. W trakcie eksploracji poza dość intensywną warstwą spalenizny i fragmentami ceramiki innych zabytków czy grobów nie stwierdzono. Zebrane fragmenty ceramiki są podobne do znalezionych na stanowisku 1 i ten obiekt należy datować na ten sam okres. Należy tylko wyjaśnić czy mamy tu do czynienia z resztkami osady czy też jest to drugie cmentarzysko.

M A C H Ő W, pow.Tarnobrzeg
/Zagłębie siarki "Tarnobrzeg"/

patrz okres wpływów rzymskich

M A S Z K O W I C E, pow.
Nowy Sącz

Katedra Archeologii Polski
Uniwersytetu Jagiellońskiego

Badania prowadziła dr Maria Cabalska, finansował Uniwersytet Jagielloński.

Kontynuowano badania na osadzie obronnej kultury łużyckiej, położonej na wysuniętym cyplu górskim wznoszącym się 60 m ponad dno do-